23/09/2020

Апел Епископа Теодосија верном народу – Останите на својим огњиштима и не отуђујте имовину својих прадедова

Јер каква је корист човеку ако сав свет задобије

а души својој науди? Мт. 16.26

Драга браћо и сестре, децо духовна, љубљени у Христу народе Божји!

Српски православни народ већ вековима живи на просторима старе Рашке, Косова и Метохије, где се налазе и најдубљи корени нашег духовног бића, оличени у бројним светињама наше Цркве. Вековима ове светиње светле као светионици, указујући и нама и онима око нас да смо овде своји на своме, да не желимо да отимамо ништа туђе. Све што је отето то је и проклето. Наше је само да очувамо оно што нам припада и што су нам наши преци оставили у наслеђе.
Следујући светолазаревском завету и овом приликом, као Епископ рашко-

призренски, очински позивам наш верни народ да остане на својим вековним огњиштима и да не отуђује имовину коју су наши преци у најтежа времена турске власти, кроз бројне ратове и страдања, са муком чували и сачували. Није у питању само обична земља, која се продаје или купује, већ је то земља засејана костима наших предака, освештана молитвама, накапана сузама трудбеника и заливена крвљу мученика.

Остајући на својим имањима и својим огњиштима, ми бивамо чувари нашег идентитета и наших светиња које су органски повезане са верним народом и вером православном. Наша вера нас је вековима очувала на ветрометини историјских збивања да бисмо били народ Божији, наследници Светога Саве и великих Немањића, Светог Кнеза Лазара и бројних светитеља мученика који су просијали у земљи Рашкој и Косовско-метохијској.

Нажалост, сваки пут када чујемо да наши људи продају земљу и трајно одлазе са својих огњишта, осећамо бол и губитак. Овде смо сви повезани у Христу као једно тело и једна душа, без обзира у ком делу наше заветне земље живели. Знамо да живот није лак и да се многи од нас суочавају са тешким материјалним условима, али знамо и то да су наши преци у много тежим условима остајали верни својој вери и родној груди и тиме дали огроман допринос да би и нас данас овде било. Сваки пут када неко има намеру да прода своју имовину, треба првенствено да помисли на своје рођаке и комшије, који желе ту да остану. Треба да водимо рачуна да својом себичношћу њих не доведемо у још тежи положај. Неко ће продајом можда привремено решити своје финансијско питање, али се треба питати, да ли та пролазна утеха вреди да се пореди са свешћу и савешћу да смо тиме још више отежали положај наших сродника и комшија. Они су чврстог опредељења да остану на нашој светој земљи, а наш поступак може да их доведе у још тежи положај. Ниједан човек не треба да мисли првенствено само на себе, већ да испуњава Христову заповест о љубави перема Богу и ближњему.

Пастирски апелујемо на све вас, браћо и сестре, да се, ако се икада нађете пред овим избором, дубоко запитате да ли вреди продати земљу и зарадити новац, а истовремено понети тешко бреме савести. Зато, покажимо и у овим историјским тренуцима хришћанску и изнад свега људску одговорност према себи, својој деци која треба да знају одакле су потекла, и према својим комшијама којима остављамо терет који мислимо да смо олако скинули са својих плећа.

Зато послушајмо сви, еванђелске речи самога нашег Господа и Спаситеља

који нам поручује: – Каква је корист човеку ако сав свет задобије а души својој науди? (Мт. 16.26). Покажимо трпљење и жртву љубави, држећи се заједно као један народ Божији, угледајући се на свете из рода нашег, како бисмо се нашли верним слугама Господа нашег. Сачувајмо љубав и братску солидарност како би тиме показали да смо достојна деца својих предака и како би тиме сачували нашу веру, име и постојаност на нашем најсветијем Расу, Косову и Метохији.

С благословом Господњим

Епископ рашко-призренски

ТЕОДОСИЈЕ

У манастиру Грачаница

mitropolija.com